

følgelig vises det fornødne Hensyn mod de kommunale Myndigheder, som skal forhandle om de Sager, og at Manden var Jernbaneassistent, kan ikke motivere, at man optraadte anderledes overfor ham end overfor enhver anden Sogneraadsformand. I hvert Fald tror jeg, der er Grund til at ønske, at Statsbanerne ikke optræder med saa stor Kraft for at faa Kommunerne til at betale det, som Statsbanerne selv ønsker at faa gennemført.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen omtalte Restaurationsforholdene paa Banegaardene, og at der har været holdt Samraad i Finansudvalget om den Sag for om muligt at opnaa bedre Restaurationsforhold ved at nøjes med mindre Lejeindtægt. Jeg hørte forleden Dag paa Fredericia Banegaard, at en Herre, der havde faaet sin Regning og skulde betale den, sagde: Ja, Priserne kan jo endda gaa an, hvis vi bare fik ordentlig Mad. Og det tror jeg nok, man kan sige gælder ikke blot paa denne Banegaard, men paa alle danske Banegaarde og Færger: Priserne er slemme, men Varerne er endnu værre. Der er neppe mere end eet Sted paa de danske Statsbanestationer, hvor der serveres ordentlig, ja, endogsaa udmærket Mad, det er paa Københavns Banegaard; ellers ser der meget tarvelige Beværtningsforhold overalt paa de danske Statsbanestationer.

Under Nr. 49 i Betænkningen staar omtalt Stationeringen af Damperen „Dana“ i Vinterhalvaaret i Esbjerg Havn. Det ærede Finansudvalg har taget Forbehold overfor denne Sag; jeg haaber, at det ikke betyder, at man vil udskyde Sagen eller forhindre dens Gennemførelse, men blot, at man vil gennemføre den paa en bedre Maade, end det er foreslaaet; i hvert Fald er Skibet ganske nødvendigt, hvis Fiskeriet fra Esbjerg Havn skal faa nogen Betydning om Vinteren. Der er ofte daarlige Vejrforhold og Strømforhold, og en Beskyttelse for Fiskerbaadene er derfor en Nødvendighed, naar Baadene gaar ud under farefuldt Vejr. Jeg henstiller derfor til det højtærede Finansudvalg og til den højtærede Minister — om Forladelse, det er her den højtærede Landbrugsminister —, at denne Sag gennemføres.

Endelig vil jeg sige et Par Ord i Anledning af det Samraad, som er afholdt om Lille Bælts Broen. Jeg tillod mig ved Finanslovsforslagets første Behandling at omtale denne Sag, og jeg gjorde det af to Grunde, for det første, fordi jeg vidste, at

Forretningsfolk, navnlig i Vestjylland, har stor Interesse i, at dette Spørgsmaal bliver løst. Vestjylland er jo, til Trods for at der bor 3 Ministre i Ribe Amt, som derfor kunde antages at være særlig godt forsynet med Trafikmidler og lignende, alligevel en meget stiftmoderligt behandlet Landsdel med Hensyn til Trafikken. Togene er faa, Eksprestogene er meget faa, og de er næsten altid forsinket. En af Grundene dertil er, at vi savner Lille Bælts Broen, at Togene forsinkes ved Lille Bælt; vi faar derfor ikke saa gode Trafikforhold, som vi burde have. Ogsaa med Hensyn til Godset medfører det en langsom Trafik, som Forretningsfolk heller ikke er tjent med. Det forekommer mig derfor, at det navnlig af Forretningshensyn er nødvendigt, at denne Lille Bælts Bro bliver gennemført, saa meget mere som vi alle ved, at naar der er Tale om Trafikforhold, varer det gerne mange Aar, inden saadanne Sager bliver gennemført, som er vedtaget af Rigsdagen; det er derfor ikke en Smule for tidligt, at vi faar begyndt paa dette Arbejde. Jeg omtaler imidlertid ogsaa denne Sag af en anden Grund. Det er nødvendigt at faa den Bro, fordi vi har faaet Sønderjylland med til Danmark og største Delen af Trafikken dernede fra foregaar over Fredericia—Strib. Tillige mener jeg, at det er nødvendigt at faa Spørgsmaalet afgjort af Hensyn til Arbejdsløsheden. Der er ikke andre større Spørgsmaal paa dette Finanslovsforslag, som kan antages at skaffe synderlig meget Arbejde; men ved Gennemførelsen af Forslaget om Lille Bælts Broen kunde vi faa en stor Mængde Arbejde paa forskellige Omraader, Arbejde, som er haardt tiltrængt her i Landet, og derved afhjælpe en Del af Arbejdsløsheden. Jeg mener altsaa ligesom det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at det er nødvendigt at sætte dette store Arbejde i Gang for at imødegaa Arbejdsløsheden; men jeg vil dog samtidig bemærke, at man ikke skal lade sig rive med til mere end nødvendigt. Jeg ser af Bladene i København, at Folk, der holder Luksusautomobiler, er meget optaget af, at Broen ogsaa skal være en almindelig Færdselsbro, saa at Luksusbilerne kan køre uhindret over Lille Bælt. Det har jeg ikke noget imod; hvis Staten kan skaffe saa mange Penge, er det meget godt, men jeg er bange for, at det her kan gaa, som det gik med Manden, der skulde køre Tørv — han sagde: Kan Hesten trække det Læs, kan den trække een Tørv til. Og saa læssede han